

15.

Ryszard Woźniak

"Pieta", 1987

Cena wylicytowana: 85 000 zł

olej/płótno, 130 x 150 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu: "PIETA" | 1987 OLEJ / PŁ. 130 X 150 cm | RYSZARD WOŹNIAK'

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%.

Esej

Wielkoformatowy olej na płótnie był prezentowany na ważnych wystawach lat 80.: „Na obraz i podobieństwo. Nowa ekspresja religijna” zorganizowanej przez wpływowego kuratora, kolekcjonera i marszanda Andrzeja Bonarskiego w dawnych zakładach Norblina w

Warszawie (1989) oraz na II Biennale Młodych „Droga i prawda” prezentowanej w kościołach św. Krzyża i św. Marcina we Wrocławiu, gdzie otrzymał I nagrodę razem z drugą prezentowaną na tej imprezie pracą Woźniaka: „Domem dla nieuleczalnie chorych” (obecnie znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie). Praca stanowi przykład charakterystycznego dla okresu „pomiędzy stanem wojennym a okrągłym stołem” spotkania sztuki współczesnej i Kościoła, kiedy to liczni artyści, kontestując instytucjonalny obieg sztuki, wystawiali w przestrzeniach niezależnych – kościołach oraz prywatnych mieszkaniach. Jak sugeruje artysta, obraz jest próbą ukazania międzyludzkiej relacji współczucia, w najprostszy, możliwie uniwersalny sposób, bez odwołania się do nawykowo odczytywanej ikonografii religijnej.

„Wczesne prace Woźniaka z lat 1982-85 odznaczają się największą w gronie Gruppy różnorodnością formy i tematyki. Obrazy ‘plakatowe’, niefiguratywne, operują znakami i emblematami, zazwyczaj o politycznym i prześmiewczym wydźwięku (‘Nowa fala popierdala’, ‘Czerwony rogalik co rano na śniadanie’, ‘Polak w czadzie’). Równocześnie artysta tworzy kompozycje o ograniczonej skali barwnej, malowane rzadką, cieknącą farbą (...). Jeszcze inne odznaczają się karykaturalną deformacją postaci (...). W 1985 Woźniak maluje “papiery”, w których eksponuje gest – walki, pojednania, błogosławieństwa itp. (‘Rozbij czaszkę’, ‘Braterstwo broni’, ‘Kain i Abel’). W latach 1986-87 w malarstwie Woźniaka dominuje ekspresjonizm. Powstałe w tym czasie obrazy odznaczają się bogatą fakturą wynikającą z pospiesznego i spontanicznego sposobu malowania oraz ostrą kolorystyką (‘Cenię sobie to wewnętrzne doznanie’, ‘Pojedynek o kość biodrową’, ‘Kontur wewnętrzny’). Okres ten wieńczy dramatyczny ‘Dom dla nieuleczalnie chorych – pamięci Katarzyny Kobro’, nagrodzony na wystawie ‘Droga i Prawda’ we Wrocławiu. Podczas pobytu na stypendium w Berlinie Zachodnim (1986) artysta zaczyna, a w ciągu 1987-1989 rozwija malarstwo symbolicznometaforyczne. Wychodząc od symboliki chrześcijańskiej (‘Bramy raju’, tryptyk ‘Przemiana’, cykl z Upadłym Aniołem), dochodzi do indywidualnych ujęć kompozycyjnych, które zachowują jednak ‘sakralny’ wysoki ton”. – MARYLA SITKOWSKA, CULTURE.PL